

ژست‌های پوچ بر آوار رنج ایران

اینکه همه عاعزاد از جان باختگان آوار متروپل آبادان هستیم، هیچ شکی در آن نیست. اینکه همه مردم ایران شانه به شانه مردم آبادان سوختند و خود را جای پدران و مادران داغ دیده آبادانی گذاشته‌اند کمترین کاری بوده که از ما برمی‌آمده می‌توانستیم انجام دهیم؛ اما اینکه عده‌ای راه افتاده‌اند و روی رنج مردم آبادان ژست گرفته‌اند و با لباس‌های رنگ‌ورو رنگ از خودشان عکس گرفته‌اند و به اصطلاح مدگرالی کرده‌اند به همه ما مربوط است. به همه ما مربوط است که جلوی انتشار بی‌اخلاقی و فرهنگ سازی‌های این چنینی را بگیریم. اتفاقی که نه در فرهنگ ما جایی دارد و نه ارزش‌های دینی ما آن را می‌پذیرد. بازنشر این تصاویر در فضای مجازی که موجی از واکنش‌های منفی را هم به همراه داشت، در حالی است که نباید فراموش کنیم فاجعه متروپل هنوز تمام نشده است و طبق معمول فقط بعد از یک موج سازی رسانه‌ای دارد به دست فراموشی سپرده می‌شود. اخبار و آماری که از دل این خروارها خاک منتشر می‌شود؛ اما از این می‌گویند که متروپل هنوز دارد جان می‌گیرد وقتیه همچنان تلخ است و بوار زهر سنگینی حادثه ساختمان متروپل آبادان